

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

В. „Земедълска Защита“ излиза веднъж въ седмидцата.
Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплатата. На ученици се струва за 5 лева. За страданство се прибавя гъ само пощенски разноски.

Всичко което се отваси до вѣстник се испира до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ послѣдната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ съдебните пристави се приематъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и не обнародватъ ръкописи не се врѣщатъ, освѣтъ ако сѫ придвижени съ пощенска марка.

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ СЪЮЗЪ.

БЪЛГАРСКИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ КАЛЕНДАРЪ
за
1901 ГОД.

отъ
Н. Кормановъ и К. Малковъ.

Земедѣлския календарь, тази година има слѣдующето съдѣржание:

1. Календарь за 1901 год.
2. Земедѣлски календарь.
3. По земедѣлътието: а) орете нивитѣ си веднага слѣдъ жѣтва, б) дѣлбокото есенено орание, в) прѣдъ сѣидба, г) срѣдства противъ буренитѣ, д) по главнитѣ врѣдни животни по земедѣлскитѣ растения, е) торѣтъ и торението, ж) кога трѣбва да се извѣрши косенietо на ливадитѣ, з) зелената царевица като добра кисела храна за добитъка и) рапицата, и) люцерната и л) хмелътъ.

4. По важнитѣ работи отъ скотовъдството, лозарството, винарството, градинарството, пчеларство и копринарството.

5. Извлѣчение отъ всичкитѣ по важни земедѣлски закони.

6. Формуляри за земедѣлско просто книговодство и

7. Разни таблицы по земедѣлътието.

Материяла обема 7 печатни коли отъ по 32 страници.

Освѣнъ горното, календаря има 64 бѣли страници за водение разни бѣлѣжки.

Български земедѣлски календарь, елегантно подвѣрзанъ за вѣджобѣ, струва 1·50 л., неподвѣрзанъ 1·20 л.

На книжаритѣ и настоятели, които порожчатъ повече отъ 10 екземпляра се прави 20% отстѣнъ.

Всички порожчки се испращатъ до К. Малковъ, учителъ въ Земедѣлското училище въ с. Садово при Пловдивъ.

Варантния земедѣлски кредитъ.

Не единъ пътъ сме се исказвали въ колонитѣ на вѣстника ни, че сѫществуващитѣ у настъ земедѣлски кредитни учреждения не сѫ нагласени съгласно нуждитѣ на земедѣлцитѣ ни. Единственитѣ по добри кредитни земедѣлски учреждения сѫ земедѣлскитѣ каси, обаче спроведливостта го изисква да признаемъ, че тѣ покрай ползата, която сѫ принесли на земедѣлското население, принесли сѫ и значителна врѣда. Земедѣлскитѣ каси сѫ чужди на селския животъ, не познаватъ кредитната способностъ

на заемателитѣ си, незнайтѣ за каква цѣль се иска кредита, за това тѣ значително сѫ спомогнали за увеличението на земедѣлскитѣ дѣлгове. Земедѣлскитѣ каси, понеже сѫ лишени отъ контролни органи, тѣ отпускатъ пари на заемоискателитѣ, като обрѣщатъ внимание главно на сигурността на гаранцията, но не могжтѣ да знаятъ, дали съ авансиранитѣ си кредити ще помогнатъ или ще разоржатъ своя дѣлжникъ. По тѣзи съображения, ние всѣкога сме се исказвали въ смишъ, че искали да подѣржаме само производителния земедѣлски кредитъ, то трѣбва да локализираме послѣдния, да създадемъ личния кредитъ, посрѣдствомъ взаимносъ-
магателнитѣ селски каси.

Днесъ, обаче, искали да обѣнемъ вниманието на читателитѣ си върху ползата отъ създаванието на другъ видъ земедѣлски кредитъ, отъ не по малко значение, а той е: *варантния земедѣлски кредитъ*.

Първоначално отъ този видъ кредитъ сѫ се ползвали само тѣрговци. Тѣ сѫ правили заемъ срѣщу залогъ на стокитѣ си, които трѣбвало да депозиратъ въ нарочно за цѣлъта създавани стокови складове, които сѫ издавали на притежателитѣ на стокитѣ особени свидѣтелства наречени *варанти*, а отъ тамъ и кредита — *варантенъ*. Обаче, въ послѣдно врѣме, благодарение на организацията на житната тѣрговия въ нѣкой европейски дѣржави, на първо място Франция, варантитѣ намиратъ вече приложение и по отношение на земедѣлския кредитъ. Нуждающитѣ се земедѣлци отъ пари, вмѣсто да продадѣтъ на дребнитѣ житари — тѣрговци свидѣтельства излишни храни за ниски цѣни, внасятъ ги въ общитѣ хамбари — елеваторитѣ, гдѣто се продаватъ направо на голѣми житарски кѣщи и то слѣдъ като е послѣдало повишение цѣнитѣ на житата, а на вложителитѣ на хранитѣ се издаватъ свидѣтелства — *варанти*, срѣцу залогъ на които тѣ могжтѣ да се снабдятъ съ потрѣбния имъ кредитъ. Слѣдъ като се продадѣтъ хранитѣ, тогава се прѣхваша заетата отъ земедѣлца сума, а остатъка му се повръща. Съ създаванието на този видъ кредитъ, земедѣлцитѣ се освобождаватъ отъ експлоататоритѣ тѣрговци, като получаватъ за хранитѣ си по изгодни цѣни.

У насъ варантния кредитъ може да се създаде, само слѣдъ като

се организира житната ни тѣрговия. Нашата житна тѣрговия не е никакъ организирана. Нашитѣ селяни продаватъ излишъка отъ хранитѣ си веднага слѣдъ овѣрхаването имъ (даже и попорѣди, ако е въведена зеленицата) на дребнитѣ тѣрговци, които испращатъ още по харманъ своитѣ агенти (калаузи). Дребнитѣ тѣрговци прѣпродаватъ хранитѣ на по едритѣ, а тѣзи тѣньги на нѣкой европейска житарска кѣща. Отъ този начинъ на прѣпродаванието печелятъ само тѣрговци. Изѣгванието на тѣзи посрѣдници, при нашата житна тѣрговия, може да се постигне само съ създаванието на общитѣ хамбари — елеваторитѣ, които ще свържатъ дребнитѣ производители съ голѣмитѣ житни европейски пияци и по такъвъ начинъ ще се усигорятъ на дребнитѣ производители по високи цѣни за житата имъ.

За създаванието на елеваторната житна тѣрговия, а съ това и варантния земедѣлски кредитъ, могжтѣ да послужатъ не нужднитѣ хамбари, създадени по случай въвеждането на десѧтъка. За тѣзи хамбари бившето правительство по-харчи повече отъ 2 милиона лева, безъ да послужатъ за нѣщо, за това длѣжностъ се налага на настоящето правительство да гледа по какъвто и да е начинъ да ги оползоватъ, защото въ противенъ случай е язъкъ за толкова народенъ потъ, да огиде на вѣтъра.

Споредъ настъ, па и споредъ повечето наши икономисти, тѣзи хамбари не могжтѣ да се испльзватъ съ нищо друго по добрѣ, освѣнъ да послужатъ за събиране и задружно продаване на излишнитѣ наши храни направо на европейскитѣ борси. Събранитѣ храни, слѣдъ като се редовно прѣчистятъ и сортиратъ, съ една рѣчъ, слѣдъ като се направя гъ истинска тѣрговска стока, могжтѣ да бѫдатъ продадени наедно, стига цѣнитѣ на всесвѣтския пазаръ да сѫ добри. Срѣчу събранитѣ храни въ хамбаратѣ, на нуждающитѣ се земедѣлци отъ пари, могжтѣ да се правятъ заеми отъ земедѣлскитѣ каси съ най умѣренна лихва, съ което ще се прѣдпазятъ земедѣлцитѣ отъ разнитѣ лихвари и зеленари. Така, че въпроса за организирането на нашата житна тѣрговия може да се свърже съ кредитта на земедѣлцитѣ и ние вѣрваме, че ще се получатъ благоприятни отъ това резултати.

Съзнавайки грамадното значе-

ние на този въпросъ, комисията, която приготви проекта на исканията на земедѣлския съюзъ, бѣ прѣвидѣла отдѣлна за това точка въ исканията на земедѣлцитѣ, гласяща: *организирането на житната тѣрговия и създаванието на варантния земедѣлски кредитъ*. По какви съображенія, избраната комисия въ II земедѣлски конгресъ исхвѣрили тази важна точка отъ земедѣл. искания незнаемъ, но мислимъ, че голѣма грѣшка ще се стори, ако и въ слѣдующия III земедѣлски конгресъ не се разгледа този въпросъ и му се даде приличното място между многобойнитѣ земедѣлски искания.

На свършиване, мислимъ, че тои єтъ първостепена важностъ въ въпросъ, трѣбва да позаинтересува и нашето народно прѣдставителство, което си е турило за задача финансово и икономическото подобрене на страната ни. Ако настоящето правителство, мисли да постави на здрава основа нашата икономическа политика, то трѣбва прѣди всичко да разрѣши въпроса за организацията на житната ни тѣрговия и свързания съ нея земедѣлски кредитъ.

Nepodatny

Пакъ по въпроса за срѣдното Земедѣлско училище.

Въ миналия брой на в. „Земедѣлска Защита“ изложихме прѣмуществата на Плѣвенското Земедѣл. У-ще прѣдъ това въ с. Садово, за оставянието му за срѣдно училище. Сега се научаваме, че стопанския съвѣтъ при земедѣл. у-ще въ с. Садово е рѣшилъ да се прѣнесе тъ нѣкой полни сервизи отъ училищнитѣ земи на нови чужди земи, които тепърва дѣржавата трѣбва да отчужда и заплаща на притежателитѣ имъ. Сервизитѣ, за които е било рѣшено да се прѣмѣстятъ сѫ: овош. градина, и разсадникъ, испитат. поле, горски разсадникъ и лозовия сортиментъ. Съ това си рѣшение съвѣтъ иде да призная, заедно съ настъ, че главнитѣ сервизи въ Садовското земедѣлско училище, отъ начало и до днесъ, не сѫ биле на подходяще място, слѣдователно, не сѫ и отговаряли на назначението си. Като приемемъ, че размѣритѣ на помѣнатитѣ сервизи ще се запазятъ; то ще трѣбва да се отчужди понѣ 100 дек. място, което ще струва на дѣржавата 5,000 лева; а за прѣнаписането на помѣнатитѣ сервизи (приготовление място — една голѣма частъ ще трѣбва да се реголи, ограждането му, построяване бараки) ще трѣбва най-

малко 3,000 лева. Значи всичко само за спомънатите сервизи ще тръбва, за да се поставят на отговоряще място, 5,000 лева. Следътъ прънасането им ще остане до 10 хектара място за ниви, които би се присъединили към не-
що линията, но ще се свършили със то-
във всичката работа? Съвсемъ не. Ос-
точъ спомънатото решение за прънен-
тванието на горъканитъ сервизи, ще
тръбва:

1. Да се отчуждатъ още ниви, как-
то избрали за отчуждаване, гдътъ
ще се помъстятъ сервизитъ — овощи,
градина, разсадникъ, испит. поле, гор-
ски разсадникъ и лозовъ сортиментъ,
размѣрътъ на които ще бъде възви-
симостъ отъ стопанството; но не ще бъ-
де по малко отъ нѣколко десетини хек-
тара, които ще струватъ пъкъ до десетина хиляди лева.

2. Да се направятъ здания за учи-
лище, спални, жилища за учителите и
служащите, които ще костуватъ не по
малко отъ 80—100,000 лева; защото
тъгътъ да бъдатъ солидни и хиги-
нични; ако не повече отъ училищната
свиарница, то понѣ наравно поставени!

Като се почне, значи, чрезъ от-
чуждаване на земи да се допълниятъ
празнотите на земедѣлското училище
въ с. Садово, ще тръбва държавата да
направи единъ разходъ на повече отъ
стотина хиляди лева, при това пакъ да
не може да се постави въ това отго-
воряще състояние, въ което би се по-
ставило Плевенското, безъ да има нужда
да се правятъ толкова голѣми раз-
носци. Ами по какътъ начинъ ще се
запазятъ отъ блатната треска, когато
учениците ще прѣкарватъ лѣтните мѣ-
сечи въ училището, заради практиката?
Какъ ще могатъ тъгътъ добъръ да се за-
познаятъ учениците практически съ но-
вото лозарство, когато то не е и не ще
бъде скоро замѣстено въ Садово, а пъкъ
при това контингентътъ ученици въ
срѣдното училище ще бъдатъ повече
отъ лозарски центрове (градоветъ)? Ни-
що не може оправда оставянието зем-
едѣлско училище въ с. Садово за срѣд-
но прѣдъ другите. Шѣтното за сторе-
ното ще остане на челото на причини-
телите неизличимо, защото не ще може
по послѣ да се поправи стореното та-
ка лесно, както въ началото. Прочие,
нужно е отъ страна на тѣзи, отъ кои-
то зависи въпроса, достатъчно внимание,
безъ да се увличатъ отъ взѣмани-
тъ напослѣдъкъ мѣри за закриване
на истината.

По раздаванието американски лози на лозарите.

Въ брой 63 на в. България, като се
съобщава за зainteresуваността на Врат-
чанските лозари по възобновяванието на
заразените отъ филоксерата лози, ис-
казва сесѣдното мнѣніе: „сегашното пра-
вителство да нареди така държавните
разсадници, щото тъгътъ да произвеждатъ,
ако не изпѣло, то понѣ по голѣмата
частъ отъ потрѣбните имъ облагородени
лози“.

Ние отъ своя страна, които сме близо
до лозарите и които десетина години
боравимъ съ лозарството, напълно
сподѣляемъ туй мнѣніе на уважаемия авторъ въ в. „България“. Казвамъ, че
туй е желанието на всичките български
лозари, съ исключение 5—6 души частни
пипениристи. Това го иска отдавна
нашия лозар, но нѣма кой да го чуе.
Не веднажъ сме исказвали мнѣніе, що-
то държавните имъ лозови разсадници
да присаждатъ, колкото се може по вече
американски лозови прѣчки, за да мо-
гатъ и бѣдните лозари да се снабдятъ
съ такива. Намъ се е отговаряло, както
забѣлѣзва и в. „България“, че на-
ши държавни разсадници нѣмали смѣт-
ка да произвеждатъ облагородени лози.
Ами какви прѣчки тръбва да произ-
веждатъ и раздаватъ? Отговорътъ имъ

е: суровъ материјалъ за да навинѣли и
нашиятъ лозари да присаждатъ американ-
ската лоза. Нека ми бѫде позволено да
кажа, че отъ прѣди нѣколко години съ
раздаохъ облагородени прѣчки на
заинтересованите лозари въ Видинско и
Ломско и какво стана съ тѣхъ, не се
знае. Прѣките се набодохъ въ земята
и нищо повече. Константирало се е, че
Ломските лозари искали да купуватъ
само облагородени прѣчки. Естествено,
че съ прави въ това, защото, какво ще
правятъ съ сировия материјалъ, когато
незнайтъ обработването му. Обаче сега
въпроса съ присажданието въ Видинско и
Ломско стои съвсѣмъ на друга нога:
сега има тамъ въ всѣка община по нѣ-
колко души запознати съ присаждането,
сега, ако получатъ суровъ материјалъ,
знаятъ какво да правятъ съ него, но
тръбва ли пакъ да отказвамъ и на то-
зи лозар отъ Видинско, който моли съ
пари да купи присадени прѣчки. Спор-
едъ мене, не тръбва да му се отказва.
Казватъ ни, че държавните раз-
садници нѣмали смѣтка да произвеждатъ
облагородени лози. Питамъ ние, защо
ли? Питамъ ние, какъ има смѣтка да се
продаватъ неприсадени прѣчки? Държа-
вата много добъръ знае, колко ѝ струватъ
за сега 1000 облагородени прѣчки.
Ако такива хилядо лози ѝ струватъ
40—50 лева, защо да нѣма смѣтка
тѣхното производство. Ако въ Унгария
само единъ разсадникъ (за забѣлѣзва-
ние е че въ Унгария има съ стотини
разсадници) произвежда годишно петъ
милиона присаденъ материјалъ, то защо
нашиятъ държавни разсадници въ купомъ
да не могатъ да присадатъ понѣ ми-
лионъ. Ако въ Видинско и Ломско има
запознати съ присажданието, не е така
работата съ Плевенско, Вратчанско, Тър-
новско и др. По тѣзи мѣста има вече
съ десятки хиляди декара опустошени
лози, лозарите постоянно искатъ обла-
городени лози, но нѣма въ държавните
разсадници; а пъкъ не могатъ да даватъ
на частните пипениристи по 200 лева
за хилядата. Защо е въ случая
държавата, нали тръбва да се притече
на помощъ на бѣдните лозари? Не е
да не знаемъ, че по голѣмата маса отъ
лозарите съ бѣдни, не е да не знаемъ,
че имамъ лозарски центрове, гдѣто на-
селението искарва прѣхраната си отъ
лозията.

Ще ни се отговори, като произвеж-
датъ държавните разсадници въ тако-
ва голѣмо количество присадени прѣчки,
какво ще правятъ частните, какъ ще
помогнемъ на частната инициатива! И
нешещъ ли, че ме осаждагъ, че съмъ
противъ частните разсадници. Отго-
рамъ, че съвръшено не е вѣрно, че
съмъ противъ частните разсадници. Въ
случае, почитаемото министерство на че-
ло съ новия министъ и неговите чи-
новници — специалисти, иматъ най голѣ-
мата възможностъ да наредятъ кому
тръбва да се дадатъ прѣчки отъ дър-
жавата и кой може да купи отъ част-
ните. Може би, че се яви отъ нѣкого
малко незадоволствие, неблагодарностъ,
но не тръбва за незадоволствието на
Иванъ или Петко да прѣнебрѣгнемъ
развитието на единъ важенъ клонъ отъ
номината ни.

Сега слушахме, че раздаванието на
присадени прѣчки ставало, споредъ зая-
вленията, по 100—150 на човѣкъ и
тази година, ако съ му дали горното
количество, то на слѣдующата година
не му давали. Значи Х. Ц., като е взелъ
веднажъ 150 прѣчки, остава съ тѣхъ
нѣколко години. Ами знаете ли какво
става съ тѣзи прѣчки на Х. Ц.? По-
сажда ги той, споредъ наставленията на
инспектора по лозарството и когато оти-
де подиръ нѣколко врѣме на лозето си
вижда, че отъ 150 прѣчки останали
само 50. Има други случаи: нѣкой, кои-
то съ вземали по толкова малко коли-
чество прѣчки, като съ ги посаждали

и като отидатъ подиръ врѣме на лозето
виждатъ, че тѣ (прѣките) слабо
вирѣли и при откриването имъ забѣ-
лѣзвали, че лозата се държи у корени-
те на присадника, подложката останала
доста слаба. И друго не може да
се очаква отъ такова распределение.
Х. Ц. не може да цѣни човѣкъ за 150
прѣчки, който да му ги пази или реди.
Дайте на ищеща или купувача, нѣкол-
хиляди (2—3000) прѣчки, тогава той
ще си услови човѣкъ, който да му ги
пази и реди и въ такътъ случай пѣма
да се компрометира и дѣлото.

Въ отношение цѣната на присадените
прѣчки, има да забѣлѣжа, че и тя
тръбва да се намали съ 20 лева на
хилядата. Съ намалението не тръбва да
мислимъ, че ще поврѣдимъ интересите
на частните пипениристи.

Ако свѣденнята ми сѫт вѣрни, тази
година въ всичките държавни лозови
разсадници не сѫ присадени повече отъ
сто осемдесетъ хиляди прѣчки. Кажете
за Бога, драги читателю, какви лози
ще подновявамъ съ 180,000 прѣчки на
толкова милиони заразени главини?

Нека Господа Народните Прѣдстави-
тели, не скажатъ съ сумата по борбата
съ филоксерата, съ разработването и
подържанието на лозовите разсадници.
Ако и тази година се отпуснатъ
толкова пари, колкото до сега сѫ се
отпушили, нека бѫдатъ увѣрени, че
още 50 години ще отиде докъде се под-
новява пропадналите лози. Обаче, съ туй
заедно, не тръбва да се забравя, че ще
пропаднемъ съвръшенно икономически.

МОНТИКОЛА.

ЗЕМЕДѢЛСКО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНъ
за Април 1901 год. по новъ стилъ (19 Мартъ до 17 Април
по старъ стилъ).

Врѣмето и посѣвите. До края на
истеклия Мартъ, съмѣто по новия стилъ,
растителността почти всѣкаждъ бѫше успѣ-
ла подъ влиянието на извѣрдено благо-
приятни условия да се разве около двѣ
седмици по-рано отъ миналата година. Ако
следъ това бѣха настъпили нѣкои изобилии
дъждове, които да усилиятъ още по вѣч буй-
ното растение на посѣвите, а слѣдователно
и на плѣвелите, които да ги заглушатъ и
удаватъ, надѣждата за една изобилия жът-
ва можеха значително да се намалятъ. За-
щастие врѣмето прѣзъ отчетния мѣсецъ Април
(отъ 19 Мартъ до 18 Април по старъ стилъ)
съ доста честитъ, ту хладни,
ту топли и суhi вѣтрове, съ слабитѣ, а на
нѣкой мѣста дори и склонни дъждове, как-
то и съ умѣрената съ топлина; спомогна да
се поспре чрѣзъмѣрното напрѣдване на по-
сѣвите, като ги запази при това въ едно
най задоволително състояние. Ако въ Тра-
кийското поле бѫше паднало посѣвочко дъждъ,
състоянието на посѣвите тамъ щѣше да е
още по-добро. Около 17/30 Априлъ състояни-
ето на гюловетѣ въ опѣнено така:
много добро (5) въ Чепеларско и Сливенско,
добро (4) въ Ихгиманско (с. Сестримо), Сев-
лиевско (с. Кръвеник) и въ околицѣ Пещерска,
Пловдивска, Брѣзовска и Карловска,
срѣдно (3) въ околицѣ Панагюрска, Ка-
занлѣшка, Старозагорска, Новозагорска и
Чирпанска.

Овошните дѣрева. Повечето отъ
овошните дѣрева сѫ успѣли прѣзъ отчет-
ния мѣсецъ навсѣкаждъ да цѣфятъ, а на
много мѣста и да прѣцѣфятъ до 17/30
априлъ. Като и говоримъ за кайсии, праскови,
черешки, вишни, сливи, яблукитѣ и круши, които всички по рано
цѣфятъ отъ долята, ще упоменемъ, че тая
послѣдната е начинала да цѣфти прѣзъ априлъ (датитѣ по стария стилъ), като слѣдва:
въ Харманли на 1, Търново 3, Търново-
Сейменъ 5, Карлово 9, Ески-Джумая, Пана-
горище, Перущица, Плевенъ и Свищовъ 10.
Казанлѣкъ 12, Тутракантъ и Варна 14,
Габрово и пещера 15, Елеа, Никополь и
Образцовъ Чифликъ при Русе 16, въ Прѣ-
славъ и София на 17 априлъ (старъ стилъ).
Въ София прѣзъ послѣдните 11 години дю-
лята никога не е цѣфвла по-рано отъ тая
година; тя дали е цѣфтила по рано 10 дни,
на 1899—2, 1898—6, 1897—3, 1896—17,
а на 1895—13 дни (все по-късно). Прѣ-
цѣфелитѣ дѣрева всѣкаждъ почти сѫ вѣр-
зали въ изобилие. Честата слана, сухитѣ и
топли вѣтрове, а на нѣкой мѣста и падиали-
ния сїѣгъ не особено много сѫ поврѣдили
цѣвта. Въ София най слabo цѣфтиха яблу-
китѣ, въ Кюстендилъ сливитѣ съвѣтъ мал-
ко сѫ поврѣдили отъ сланата 2/14 и 11/24
априлъ, както и отъ падиалия сїѣгъ на
1/14 априлъ. Гженици сѫ се появили по
овошните други дѣрева въ по-значителенъ
размѣръ въ Бѣла-Слатина, Троянъ, Севлиево,
Трѣвна, Тутракантъ, Чирпанъ (почти уви-
зъждана листата) и Брѣзово. Въ Варна и
околията по яблукитѣ, прасковитѣ и дю-
литѣ сѫ появили един наскокомъ, които поврѣ-
ждали първите развити листица на лѣто-
растите, а сѫщо и цѣвта. Огъ Попово, както
и отъ нѣкой и други мѣста, се оплакватъ,
че сланата изгорила почти всичкия цѣвъ
на заралитѣ, черешки и сливитѣ; по, вѣ-
роятно, отпослѣ ще се е указало, че по-го-
дливата часть отъ цѣвта ще да е вързълъ
доста добъръ плодъ.

Пчелити. Непостоянно врѣме съ доста
честитѣ и силни вѣтрове прѣзъ отчетния

мъсецъ не особено зле се е отразило върху състоянието на пчелите; никъде не имъ се е отразило повече отъ 5—6 дни да останат беъ паши, а прѣз всичкото друго време тѣ всичкд съ намирали изобилия храна по цвѣтата и особено по овощните дървета, които тѣко бѣха въ разцвѣта си. Огъ Еленско и отъ Образцовъ. Чифликъ при Русе се хвалятъ, че къмъ 17/30 априлъ състоянието на пчелите било отлично (6); то е много добро (5) въ Пещерско, Търново-Сейменско, Сливенско, Кая Бурун (Ямболско), Бургаско, Провадийско, Добришко, въ Кабиюкъ при Шуменъ, Русенско, Горноорѣховско, Ловешко, въ Сухиндол и пр. Незадоголително е било състоянието на пчелите тукътамъ въ Радомирско и Кюстендилско, въ Големо-Конче, Бѣла, Павликъ, Габрово и по други нѣколко мѣста.

Домашните добитъкъ и домашниятъ птици. Добитъкътъ е прѣкарълъ добъръ. Болести е имало въ ограниченъ размѣръ. Шарка по овците е била констатирана тукътамъ въ Пловдивска, Тетевенска и Дряновска околии. Крастата по овците е имало въ Българодчишка, Ломска, Орѣховска, Разградска, Академишка, Новопазарска, Езиджумайска, Османпазарска, Варненска, Ахиалска, Айтоска, Златишска, Ихтиманска и Орханийска околии. Крастата по говедата — въ Новопазарска околия, по конете въ Чепеларско, по мулетата въ с. Дѣдово (Пловдивска околия) и по козите въ Академишка и Силистренска околии. Сапът по конете е билъ забѣлѣзанъ въ Добришъ, Варненска и Пловдивска околии; метилъ въ Българодчишка, Златишска, Царибродска и Искрецка околии. Гърмица по свинетѣ е била констатирана въ с. Наталеница (Назарджиска околия). Огненица е имало въ селата Наталеница и Момина-Клисура (сѫщата околия). Далакъ е имало въ с. Артаклари (Сливенска околия), диария по агнета въ Орѣшъ и Павелъ (Свищовско), боледуване отъ тръпка по овците и по козите въ Пещерска околия. Огъ ядене скрѣзъ прѣзъ зимата въ Искрецко имало поврѣдени до 25% овци. Всѣдѣствие на миагодишицата лоша храна въ Фердинандско имало измѣрли овце и ярета. Бѣло билъ забѣлѣзанъ въ с. Толовица (Българодчишка). Видинъ, Луковица, Дондуково, Стадийска-Махла, Василовица (Ломско), с. Брѣско (Българодчишка), Слатина (Берковско), Големъ-Кокарджа (Кеманларско), Гостиловска община (Дряновско), Шуменъ, Добринъ и Пловдивъ.

Домашните птици страдали въ маълько размѣръ отъ дифтеритъ въ Ломско и отъ кокоша холера въ с. Островъ (Орѣховско). Директоръ: С. Вацовъ.

Народното Събрание.

XLVII и XLVIII засѣдане. 12 и 14 Май. Въ първото отъ тѣзи засѣдания съ разгледани само прошението, а въ второто — съ отговорили М-стра на Т-та и З-то и този на Войната на отправените имъ интерпелации, на първия по нередовността въ земедѣлските каси, а на втория по емигрантския въпросъ.

XLIX засѣдане. 15-й Май. Въ това засѣдание, народното събрание започва съ работата, за която бѣ то собствено свикано, а именно: гласуването на бюджета за текущата година.

Прѣди да се започнатъ главните дебати по бюджетите, финансията и строежъ е направилъ едно кратко изложение на финансовото положение на държавата. Споредъ него, финансовото положение на държавата не е отъ най-отчаяните. Като се уравновѣси бюджета, да нѣма вече дефицити, като се склучи единъ заемъ за уреждането на висящите дългове, които вълизатъ на 80 милиона лева, тогава вече напитъ финанси ще се уредятъ. Прѣдставения бюджето-проектъ е сключенъ съ 3½ милиона лева намаление, ако и въ идущата сесия се направи 3½ мил. съкращение, заедно съ единъ заемъ за лѣтящите дългове, ще може да се поправятъ държавните финанси и слѣдъ 2 години да не можемъ да говоримъ за финансова криза.

Слѣдъ това финансията м-стръ е обѣрналъ вниманието на нуждата отъ образуванието на запасен фондъ, който ще служи за много работи. По тѣзи съображения недоборите не съ тури въ приходния бюджетъ. Също е заявилъ, че ще гледа да се уреди фи-

нансовата администрация така, че да се постигне ефтеното събиране на данъците.

Слѣдъ това съ замали думата по главните дебати по бюджета, народните прѣставители: г. г. А. Филиповъ, В. Кичевъ и Юрд. Тодоровъ, рѣчта на последния, която е траяла около 2 часа, е направила сило впечатление; той е засѣгналъ почти всички отрасли отъ нашето управление.

L засѣдане. 16-й Май. Въ това засѣдание е почнато гледанието на приложението за даванието подъ сѫдъ бившите министри, подписано отъ 45 народни прѣставители. Най напрѣдъ, г. Н. Цановъ е развилъ обвиненията, чистъкнати и въ двата доклада на комисията, съ които се иска даванието подъ сѫдъ цѣлия бивши кабинетъ, и отдало за нѣкой негови членове за нанасяние вреди на държавата за лична полза.

Слѣдъ като е отхвѣрлено прѣдложението на г. Д-ръ Табурновъ, че трѣбвало да се посочатъ извѣстни факти и обстоятелства, на основание на които се иска даванието подъ сѫдъ министрите, прочетени съ писмените обяснения на г-да Начовъ, Д-ръ Вачовъ и М. Теневъ и слѣдъ това е дадена думата на бившия м-стръ Д. Тончевъ, който съ свойствени нему адвокатски извѣртвания е отхвѣрлялъ всички обвинения.

L I засѣдане. 17 Май. Въ това засѣдание, явившъ се обвиняеми министри г-да Тончевъ, Т. Иванчовъ и П. Пеневъ съ дѣржали своите рѣчи. И тридцата бивши министри съ отхвѣрляли всички хвѣрляни имъ обвинения. Слѣдъ тѣхъ съ говорили Г-да Н. Цановъ и Т. Владиковъ, които съ твърдѣли, че бившите министри нищо не съ могли да оборятъ отъ изложеното въ докладите, което е основано на официални данни.

L II засѣдане. 19 Май. Въ това засѣдание съ довършени разискванията по приложението за давание бившите министри подъ сѫдъ.

Огъ 74 присъствующи народни прѣставители съгласували за даванието бившите министри подъ сѫдъ 66 души; 5 души съ се въздържали и 3 съгласували противъ.

Слѣдъ това е избрана 12 члена на съдѣствена комисия, на която е дадено право да изследва и не посочени въ докладите прѣстъпления и нарушения.

Въ комисията влизатъ, Г-да: Д-ръ Гудевъ, М. Златановъ, А. Малиновъ, Д-ръ К. Милановъ, Д-ръ А. Петровъ, В. Димитровъ, П. Станчовъ, Ив. Соколовъ, Тод. Николовъ, Хр. Филиповъ, А. Франгя и Д-ръ Ходжовъ.

L III засѣдане. 22 Май. Въ това засѣдание съ продължавани общи дебати по бюджета. Вземали съ думата г. г. народните прѣставители: Цв. Таславовъ, А. Урумовъ, Ат. Франгя, Д. Ризовъ и Г. Кирковъ. Послѣдния, между другото, е осъдила несправедливото распределение на данъците между населението и увеличението на поземления налогъ.

L IV засѣдане. 23. Май. Въ това засѣдание съ приключени общите дебати по бюджета. Говорили съ Ст. Димитровъ, Д-ръ Гудевъ, Д-ръ Цановъ, Н. Кормановъ, Д-ръ Тодоровъ, Д-ръ Ходжовъ, Я. Забуновъ, Ем. Начовъ, Яхъ Юмеровъ и Д. Христовъ. Ораторите отъ земедѣлската организация съ настоявали за намалението на данъците и за повдигането на производството.

L V засѣдане. 24 Май. Приетъ е на второ четение закона проекта за финансовата инспекция.

ХРОНИКА

Общите дебати по бюджета се приключихъ въ засѣданията на народното събрание отъ 23 Май, слѣдъ което се приема законопроекта за приходо-расходния бюджетъ за 1901 год., както бѣ прѣставенъ

отъ финансията министъ. Прѣдвидените приходи за текущата година вълизатъ на 95,286,900 л., а за миналата година на 91,408,900 лева; така, че тази годишната прихода съ увеличението съ около 4 милиона лева. Това увеличение на приходния бюджетъ е всѣдѣствие увеличението на прѣки даници: поземления налогъ, пътната по-вностъ, воения налогъ, беглика и др. и отъ увеличението на доходите отъ съобщенията. Расходния бюджетъ е намаленъ съ кръглат цифра 3½ милиона лева, обаче, при всъ това, споредъ увѣренията на нѣкой оратори въ сегашната камара, бюджетъ и за настоящата година ще даде извѣстни дефицити, започнати увеличението даници едва ли ще постигнатъ.

Ще гледаме.

Избраната отъ народното събрание 12 член съдѣствена комисия по издирането злоупотрѣблението на кабинета Иванчевъ — Радославовъ е започната въче своята работа, като се е раздѣлила на 4 секции. За прѣдсѣдател на комисията е избранъ г. М. Златановъ, а за секретарь г-нъ Д-ръ Милановъ. Споредъ закона за сѫдението на министрите, тази комисия трѣба да прѣстави изслѣдванията си още въ настоящата извѣрдна сесия на народното събрание и послѣдното, на основание прѣставените извѣрдания, да се присънесе за или прогивътъ даванието подъ сѫдъ бившите министри.

Нѣкой вѣстница разгласихъ новината, че III земедѣлски конгресъ щѣль да се състои въ Ст. Загора и др. подобни нѣвѣрии нѣща. Ние съобщаваме на всички наши земедѣлски дружби, че тази новина нѣма нищо общо съ истината. Споредъ приемствъ въ II земедѣлски конгресъ, денонощето и програмата на конгреса опредѣля централна управителенъ комитетъ: а до колкото знаемъ, този послѣдниятъ още не е разгледвалъ въпроса за свикването на III земедѣлски конгресъ.

Новъ шефъ на Народната партия

Централния клубъ на Народната партия, съвѣтъ съ депутатите принадлежащи на сѫщата е провѣзгласилъ единодушно за шефъ на партията г-нъ Ив. Ев. Гешовъ. Нашите надѣжди въ г. Гешова съ голѣми, защото въ неговото лице ние виждаме единъ честенъ, учень и опитенъ държавенъ ижълъ.

Като поздравяваме г. Гешова съ този му завиденъ постъ — шефъ на Народната партия, пожелаваме му дълъгъ животъ, та да може съ своята широка познания по селското и стопанство да тури на здрави основи нашата безсистемна икономическа политика.

T. Нейчовъ, отъ село Торлакъ, Разградско, ни пише че тамошния свещеникъ неиспѣнявалъ своите обязанности споредъ религиозните начада. Ние не даваме вѣра на донесеното отъ дописника, но въ всѣкъ случай сърѣщаме внимание на духовното начадство да прослѣди цѣлата история, която ние, отъ уважение къмъ религията, се от-казваме да печатаме изъ цѣло.

По злоупотрѣблението на директора Бъчваровъ. Въ засѣдането на народното събрание отъ 25 Май, г. А. Филиповъ е развилъ своята ингерепелация по злоупотрѣблението на директора Бъчваровъ въ Образцовия чифликъ, край гр. Русе и по неговото образцово деморализаторско управление. Г-нъ министъ на Търговията и Земедѣлието се е помъжилъ да оправдава Бъчварова, като се е основавалъ на ревизията направена въ време министърствуването на г. Начовъ отъ пристрастните и несъвършени по стопанска ревизия лица г. г. Кацаровъ и Табаковъ.

Слѣдъ това, земали съ думата народните прѣставители г. г. Я. Забуновъ, Н. Кормановъ, Цв. Таславовъ, Д-ръ Милановъ и др., които съ факти на рѣка съ потвърдили истиността на всички приписвани обвинения на директора Бъчваровъ, а освенъ това съказали:

1) Че ревизията на г. г. Табаковъ и Кацаровъ не е имала нищо общо съ стопанска ревизия, за каквато съ претендирали большинството отъ учителите и е била пристрастна, за което съ свидѣтелствува писмения протестъ на большинството отъ учителите, отъ една страна, а отъ друга — факта, че на контрапревизора г. Косевъ не му е позволено отъ тогавашния и-стръ Начовъ да даде своя писмен рапортъ по направената ревизия, защото споредъ расправленията на самия Р. Косевъ, началикъ на търговското отдѣление, той се увѣрилъ въ виновността на Бъчварова, а това не се показва.

2) За първата ревизия Бъчваровъ е извѣстъ телеграфически 3 дена по-рано, за да се пригответи. Прѣставена е била на прѣставителятъ самата оригинална телеграма, по която подпись „Цайо“ (псевдонимъ, по всѣка вѣроятност чиновникъ отъ самото министърство);

3) Че Бъчваровъ култивира шпион-

ство между учениците, което възвежда въ добълъ и самъ си е служилъ съ подобно прѣдъ Русенските радиослужби, въ резултатъ на което е уволненъ, въ пропължение на нѣколко мѣсъца само, посрѣдъ учебната година, на 6 души учители;

4) Че Бъчваровъ е побойникъ, за доказателство на което съ посочени имената на нѣколко души свѣршивши ученици, а по настоящемъ учители, бити и ругани по най-безобразенъ начинъ отъ директора съ;

5) Най важното, че директора Бъчваровъ по единъ най образцовъ начинъ отваря и чете кореспонденцията на учители, за да доказателство на което, е билъ прѣставенъ на народните прѣставители въ оригиналъ самата телеграма на единъ отъ учителите, която Бъчваровъ има въ прѣпись отъ и-стръ станции, нѣкой си Даскаловъ, срѣщу извѣстенъ подкупъ и т. н.

Слѣдъ тия и подобни на тѣхъ раскрытия, подкрѣпени съ необорими факти, народното прѣставителство е останало смято и всѣкъ си е задавалъ въпроса, какъ е било възможно да се търпи такъвъ типично прѣстъжникъ на чело на едно срѣдно земедѣлски училище? . . .

Внесено е въ Народното Събрание прѣложение за измѣнение нѣкой членове отъ търговския законъ, които до сега прѣчихъ на земедѣлски сѫдружаване. Тѣ измѣнения се отнасятъ до наименование инициалата цѣна на акциите и намалението размѣра на гаранцията на членовете отъ управителния комитетъ при сѫдружаването, основано на принципа за солидарната и неограничена отговорностъ. Ние похваляеме инициаторите за това, защото съ това измѣнение на търговския законъ значително ще се насърдчи основаването на земедѣлски сѫдружавания отъ всѣкакъвъ родъ.

Най голѣмитъ плати и държавни пенсии. Народните прѣставители г. г. Цв. Таславовъ и Д. Ризовъ съ внесли по отдѣлно прѣдложения, първия за опредѣлението на най-голѣмитъ плати, които могатъ да получаватъ държавни служители, а втория за най-голѣмитъ държавни пенсии. Наше желание е, и дѣлъ тѣзи прѣдложения да се приематъ още въ сегашната сесия на Народното Събрание.

Безусловни фондове. Споредъ свѣдѣнието, датено отъ М-стра на Вътрѣшните Р

